

[Poul Møller.]

dels på nogle sociale, dels på en række andre bevillinger? Fordi man betragtede det som en økonomisk nødvendighed, at der skete en neddæmpning af den offentlige aktivitet. Når det er tilfældet, må vi da rent praktisk kunne diskutere, hvad vi skal gøre ved det, uden at komme ind på en Erasmus Montanus-diskussion om, hvem der sagde hvad og den slags. Man må rent praktisk i de udvalg, vi har dertil, kunne vurdere og diskutere, hvordan man når frem til, at den offentlige udgiftsstigning nogenlunde er af en sådan karakter, at den ikke forøger efterspørgselspresset i samfundet. Jeg tror, det er et problem, som ingen regering kan komme uden om. Man kan ikke blive ved med år efter år at sige: nu lader vi det vokse ud over produktionsstigningen uden overhovedet at skele til det, som vi her har talt om.

Det vil jeg altså gerne sige til undervisningsministeren. Jeg tror ikke, han nogen sinde bliver tilfreds med et svar fra min side, men nu har han altså i hvert fald fået svar, og så må han jo fortsætte på sin egen boldgade så langt, han vil.

Om de fremsatte dagsordensforslag vil jeg sige: det er givet, at det oprindelige dagsordensforslag er det, vi først har set på. Dette forslag har 3 punkter, som vi kunne sympatisere med, men også et fjerde, som vi ikke kan sympatisere med, nemlig dette, at vi allerede her i løbet af en eftermiddag skal binde os til, hvad der skal foregå til foråret, hvis overenskomstforhandlingerne viser, at man ikke holder sig inden for den afstukne ramme. Vi mener, det ville være urimeligt og urigtigt at forlange, at folketinget i eftermiddag skal binde sig til det ene eller det andet i den henseende, og det er derfor vor tanke, hvis dette dagsordensforslag skulle komme til afstemning, hvad jeg har svært ved at se at det kan, da at afholde os fra at stemme, fordi der er noget i det, vi synes er rigtigt, og noget andet, vi ikke vil binde os til.

Så er der hr. Per Hækkerups dagsordensforslag. Det er, synes jeg, af en sådan karakter, at vi ikke vil og kan stemme for det. Vi mener i øvrigt ikke, det er rimeligt at lade et dagsordensforslag gå på, at man afviser et andet dagsordensforslag. Jeg synes, det rimeligste må være, hvis man mener, at

et dagsordensforslag skal afvises, at lade det komme til afstemning. Der er jo al mulig grund til at afvise det ved at stemme imod. Derfor vil vi undlade at stemme også vedrørende hr. Per Hækkerups dagsordensforslag.

Men jeg vil gerne føje til, at dermed er ikke sagt, at det konservative folkeparti og vor folketingsgruppe ikke meget stærkt ved denne lejlighed opfordrer regeringen og statsministeren til at gøre alt, hvad der står i deres magt, for at produktionsstigningen ikke overskrides ved de overenskomstforhandlinger, der nu skal foregå. Vi erkender, at det kan være vanskeligt at få det til at gå op. Men det er sikkert nødvendigt for hele vores samfundsøkonomiske balance, at vi ikke igen får så stærke indkomststigninger i det danske samfund, at vi enten nødes til sådanne indgreb, som hr. Niels Westerby allerede nu har bebudet, eller til at få en inflation, og at vi i alle tilfælde får en stærk omkostningsstigning, som i den nuværende økonomiske situation for den danske industri vil være uhyre betænkelig, ikke mindst på et tidspunkt, hvor vi er ved at arbejde os ind i et europæisk fællesmarked.

Ud fra disse synspunkter skal jeg da opfordre de ærede medlemmer til at afholde sig fra at stemme over de to dagsordensforslag, der er fremsat.

Aksel Larsen: Der er efter min opfattelse ikke i debatten fremkommet noget af betydning, som jeg behøver at beskæftige mig særlig med. Det forekommer mig, at det, jeg har sagt i min tale i formiddags, står så temmelig urokket, og jeg gav da i hvert fald temmelig klar besked om, hvordan vi vurderer situationen, hvad vi mener der bør og kan gøres, og det kan jeg henvise til. Men der er naturligvis kommet et par småting frem, som jeg dog vil sige noget om, og så er der jo de to dagsordensforslag, der er stillet.

Hr. Poul Møller synes at være af den opfattelse, at det er mærkværdigt, at der kunne være forhandlinger om samarbejde i gang mellem socialdemokratiet og socialistisk folkeparti, fordi SF jo vandt på sin opposition mod socialdemokratiet. Jeg tror, hr. Poul Møller tager fejl. Jeg tror ikke, man kan stille det sådan op, at socialistisk